

ಅರಿಭಯಂತರ ಸೈಪಡನ ಸಂಗರದಿ ಗೆಲುವವರಾರು
‘ಪ್ರಭುವೇ, ತತ್ತ್ವ ಭಯಂಕರನಾದ ನಳನನ್ನ ಯಂದ್ದದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲು
ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನೆನು ಯಂದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ
ರಾಕ್ಷಸರಿಗೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಉಳಿದ ಮಾನವರ ಪಾದೆನು? ಇನ್ನು
ಕಾಳಗದ ಮರಳತನ ಬೇಡ. ನಳರಾಜನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮತ್ತೆ ಜೂಜಾಟಿ ಅವನನ್ನು ಗೊಳ್ಳೋಣ. ಅದೇ ಉಚಿತೆ.’

‘ಮಾತ್ರಿಯೇ, ರಾಜ್ಯದ ಉಳಿವ ಎಂದರೆ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸುವುದು.
ಆದರೂ, ನಿನ್ನ ಮಾತ್ರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೇ.’

‘ರಾಜನೇ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಯ ಯು ಏರಸೇನನ ತನಯ ನಳನನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಾಳಿ.
ಮತ್ತುಪರಿ, ಚೈದ್ಯ, ವಿದಭರಾಜರ ಮತ್ತು ಅವರ ಪಡೆ ನಳನ ಚೋಗಿದೆ.
ಸಂಗ್ರಹಮದಲ್ಲಿ ನಳನಿಗೆ ಸರಿ ಮಿಲಾದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಯೋಚಿಸು.
ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕಾದಾಡಿದರೆ ಮರಳ ತಪ್ಪು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕುಟಿಲ ಹೃದಯದ ಸೆಲೆಯ ಬಲ್ಲೆನು

ಮಂತ್ರಿಯ ಹಿತ ನುಡಿಯಂತೆ ಪುಷ್ಟರನು ಬಂದು ನಳನನ್ನು ಕಂಡು,
ನಸುಗುತ್ತ ಹೇಳಿದನು.

‘ಮಹಿಂತಿ, ನಂಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಂದವೇತಕ್ಕೆ? ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸೋಣ. ನಿವ
ಜೂಜಾಟನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಾಲು ಮತ್ತೆತ್ತಮ್ಮು
ಜೂಜಾಡೋಣ. ಅದನ್ನು ಈ ರಾಜರೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಸಲಿ.’

‘ಎಲ್ಲೆ ಪುಷ್ಟರನೇ ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಯಂದ್ದಕ್ಕೆ
ಹಡರುವ. ನಿನ್ನ ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನು. ನಮ್ಮನ್ನು ಜಾಜಿಗೆ ಕರೆದೆ.
ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೆನು ಇಲ್ಲ. ಯಂದ್ದದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಜೂಜಾಟನಲ್ಲಾಗಲೀ ನಿನ್ನನ್ನು
ಗೆಲ್ಲುತ್ತೇನೇ. ನಿನ್ನ ಕುಟಿಲ ಹೃದಯದ ರಕ್ಷ್ಯ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಸರಿ ಕಂಡಂತೆ ಮಾಡು’ ಎಂದು ನಳನ್ಯಪ ಹೇಳಿದನು.

ಧರ್ಮರಾಜನೇ ಕೇಳು. ಪುಷ್ಟರನು ನಳನನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಮೊದಲು ಕಲಿಪುರುಷನಿಂದ ಗೆದ್ದ ಹಿರಿಮೆಯಲ್ಲಿ,
ಕಾಗಲೂ ನಳನ್ಯಪನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲಿಬಹುದೆಂದಕೊಂಡನು.
ಆಪ್ಯೇಪುಷ್ಟರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಒಂದಿಗೆ ಪರಿಸಿದನು. ಸಭಾಸದರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಸಾಧನಲ್ಲಿ ಕುಶಾಲಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಆಟಗಾರರ ಮುಂದೆ ಪಗಡೆಯ
ದಾಳಗಳನ್ನು ತಂದಿಸಿದರು.

ಖಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ವಿದಭ ಭೂಪಾಲ ಒಲಗ ಏರಫಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಂತ್ರಿ, ಬಂಧು
ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತುಪರಿಣಾಮ ಬಾಹುಕಮೊಂದಿಗೆ
ಆಗಮಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೊರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿ ಬಾಹು
ನನ್ನ ನೋಡಿ ಇವನು ಯಾಕ ಇಷ್ಟೋಂದು ಕುರಾಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ?
ನಳನನ್ನು ಹೋಲುವ ಯಾವುದೇ ಚಿಂಡಿ ಇವನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬದಲ್ಲ ಎಂದು
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾಳಿ. ಓಲಗ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸ್ವಿಂಯರನ್ನು ಪಾಕಶಾಲೆಗೆ
ಕಳಿಸಿದಳು. ತಾನೂ ಅಡುಗೆ ಮನಿಗೆ ಮೇಡಳು. ಈತ ನಳನ್ಯಪನೆ ಎಂಬ
ಸಂಶಯ ಬಲವಾಗಿ ಕಾಡಿತು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು
ತನ್ನಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಕನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಡಿದನು. ಮತ್ತು ಕನ್ನ ನೋಡಿದ ಕಾಡಲೇ
ನಳನ್ ಅವರನ್ನು ಮುದ್ದಾಡಿದನು. ದಮಯಂತಿಯ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆ
ಆಗಿ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಳಬು ಮೂಡಿತು. ನಳನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ
ಕೂರಿಸಿ ರತ್ನಾಭರಣ ತೊಡಿಸಿ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಪುಷ್ಟರನು ‘ನಳನ್ಯಪತಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಗೆದ್ದರೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾನು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆ. ಸೋತರೆ ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ನಂಗೆ ಒಷಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು
ಪಣವಿಟ್ಟನು. ನಳನು ಇಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೃದಯ ಮರಮ ತಿಳಿದ
ಹೆಗ್ಗಳೆಯಿಂದ ತಾನು ಗೆಲ್ಲುವೆ ಎಂಬ ದೈರ್ಯದಿಂದ ಪಣಕ್ಕೆ ಬ್ಜೀದನು.

ಬ್ಜೀರು ಆಟವನ್ನು ಪೂರಂಭಿಸಿ ದಾಳಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆವೇಶದಿಂದ
ವೈಪ್ಪಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮನ ನಲಿದು ಆಡಿದರು. ನಳನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು
ಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಬಾರ, ಜಿಗಿ ಎಂದು ಆಡಿದಾಗ ಅವು ಬಿಡ್ಡವು. ನಳನಿಗೆ ದಾಳ
ಹಾಕುವ ಕ್ಕೆ ಚಳಕ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅಕ್ಷಯ್ಯವಾಗಾಗ
ವಂತೆ ನಳನ್ಯಪನು ಜಯ ಗಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ
ಉದ್ದ್ಯಾಸಿಸಿದನು.

ಸೋತೆ ಪುಷ್ಟರನು ಶಿಂಹನಾದನು. ಸಂಹೋಪ ಅವಸಿಂದ ದೂರವಾಗಿ

ವಿವಾದಕ್ಕೆಳಗಾಗಿ ದುಖಿತನಾದನು. ಗುಣಸಂಪನ್ಸನಾದ ನಳನ್ಯಪತಿಯು
ರಾತ್ರಿಯಾಸನವನ್ನು ಪರಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮುನಿಜನರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕ್ಕೆ
ನಂಗೆ ಲಭಿಸಲಿ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಹರಿಸಿದರು. ದೇವ ದುಂದುಭಿ
ಮೋಳಿಗಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿ ನಳನ ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ
ಮಳಿಗಾದರು. ಹಂಡಿರು, ಸಜ್ಜನರು, ರಾಜರು ನಳನ್ಯಪನನ್ನು ಆದರದಿಂದ
ಉಪಚರಿಸಿದರು. ನಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂತೆ ಶ್ರೀ ವಿಮ್ಮುವಿನಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ
ಕಂಗೊಳಿಸಿದನು.

ಪುರಜನರು ಬಂದು ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಯಿಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು
ನೀಡಿದರು. ದೇವತೆಗಳು ನಲಿದಿರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ಕ್ಕೆ
ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲಕೊಂಡರು. ನೃಪನಿಗೆ
ಲಂನಾಮಣಿಯರು ಹರುಷದಿಂದ ಮನ ಒಲಿದು ಆರತಿ ಬೇಳಿಗಿದರು.

ಉದಾರ ನಳನ್ಯಪ

ನಳನ್ಯಪನು ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿಂಗಿ ದುಖಿತನಾದ ಪುಷ್ಟರನನ್ನು ಮನಸಾರೆ
ಕ್ಕುಮಿಸಿದನು. ಅದನನ್ನು ಶ್ರೀಯಿಂದ ಕರೆದು,

‘ಕೇಡುತ್ತಾದುದು ಕಲಿಪುರುಷನಿಂದ. ನಿನ್ನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ವ್ಯಧೆ
ಪಡಬೇಡ. ನಂಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟದ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಂತೆ
ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತ ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು ಹೋಗು’ ಎಂದು
ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪುಷ್ಟರನು ನಾಚಿ ವಿನಯದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿ,

‘ಸ್ವಪನೇ, ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಿಯಲ್ಲಿ ವಂಚಿಸಿ ಅಪರಾಧಿಯಾದೆ. ನಂಗೆನು
ಗಳಿ ಕಾದಿದೆಯೋ. ಕೃತಪ್ಪನನ್ನು ಕ್ಕುಮಿಸಿದಿರಿ. ನಿವ ಸಜ್ಜನ ಶೀರೋಮಣಿ.
ನಾನು ಗುಣಿಣ. ಕೃಪೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ’ ಎಂದು ಸಾಪ್ತಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡಿದನು. ಅದನನ್ನು ಹಿಡಿದಿತ್ತಿ ನಳ ಮಹಾರಾಜನು,

‘ಇದೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನದ ಫಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ’
ಎಂದು ನುಡಿದು. ಅವನ ಪಶ್ಚಾತ್ಯಪದ ನುಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಚಿನ್ನ,
ರಂತುಭರಣಗಳನ್ನು. ಒಂಗಾರದ ರಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಗೌರವಿ ಬಿಳ್ಳೆಟ್ಟನು.

ಮಂತ್ರಿಪಾಲ ನಳನು ಬಾಂಧವರು, ಮಂತ್ರಿಶ್ವರರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು,
ರಾಜರು, ಕರೆಕರು, ಅಪ್ಪರು, ಏರ ಪಂಚಭಟರು, ಮಲ್ಲರು, ತರುಂಗರು,
ಗಾಯಕರು, ಸುಜನರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು ಗೌರವಿ ಉಡಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜನು ಕನಕ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಲಿತಿರಲು ವರದು ಕಡೆ ವನಿತೆಯರು
ಚಾಮರವನ್ನು ಬಿಳ್ಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಜಿಗಿಗಳು,
ಗಾಯಕರು, ವನಿತೆಯರಿಂದ ಆಕ್ಷಾನ ಶೀರೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಕಲ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನ್ನಾಯದಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರಿಯದಿನ
ಬರಹೆಳಿದನು

ವಿದಭದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಗೆ ನಳನ ಬಗೆ ಚಿಂಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ತನ್ನ
ಕೆಳಿದಿಯರೊಡನೆ ‘ಸ್ವಪತಿಯು ಪಂತದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟರನನ್ನು ಗೆದ್ದನೋ?’
ಸೇವತನೋ? ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೃಪೆ ಹೇಗಿದೆಯೋ? ಎನ್ನುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಳನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವರು,

‘ತಾಯೇ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ವಿಚಾಪನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಳನ್ಯಪನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ
ಕಳುಹಿಡ್ಡಿದ್ದನೆ ಪ್ರಭುವು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಪುಷ್ಟರನನ್ನು ಗೆದ್ದ ಸಕಲ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀಯಿಂದ ಬರಹೆಳಿದ್ದಾನೆ.